

Forfatter: Hjortø, Knud

Titel: Udrag fra Syner (Danske Klassikere)

Citation: Hjortø, Knud: "Syner", i Hjortø, Knud: *Syner*, Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 2003, s. 23. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-hjort_01-shoot-idm140211095153056/facsimile.pdf (tilgået 29. april 2024)

Anvendt udgave: Syner

Det var en mandag morgen

Hu, jeg er kommet ned på jorden igen! Bæ, jeg hader at træde på den! Jeg kan ikke lide at røre ved den. Hvad skal jeg her? Jo, du er vågnet, ven; du er kommet hjem, uden at du blev spurgt, om du havde lyst.

Fy! Mandag morgen! Det er alle tommernærs dag.

Hvad har jeg set? Hvad har jeg været i nærheden af? Hvad var det, der foregik med mig?

Kom her hen, medmennesker, og sig mig en ting: Hvad vil I helst: opåres af een løve eller ti tusende kopper? Vil I dø hurtigt, med et himmelbrøl, så at jer sjæl isom en udskudt kanonkugle færter helt ind i den anden ende af evigheden? Eller vil I langsomt, besindig sejds, så at jer valne sjæl som en ængstelig svømmer, overvejende og rystende, tomme for tomme, lister sig ud i dødens ocean?

Sig mig det! Jeg har nemlig fået en pludselig forklærlighed for alt det, der går i en fart.

Om jeg er gal! La vær at dreje jere hoder sådan efter mig, og følg mig ikke overalt med disse forundrede øjne!

Mit blod er som smeltet bly, mine nerver som glødende metaltråde. Jeg er slagen af rædsel; jeg er gennemborret af forfordelens isdolk, og mit hjerte er gået i stå af kold skræk. Og dog er min sjæl omspændt af iklsloer – jeg er fuld af varme og kolde strømme, som ikke vil blande sig – og hvor der før herskede tåget mørke, fuldt af underlige, men fredelige bæster, der ser jeg nu de frygteligste ting, som jeg ikke tør nævne.

I kan ikke tro det, folk! Jeg går på en flad mark, der er fad og